

Analýza: 43. Co dříve znamenala „náboženská svoboda“

Náboženská svoboda bývala o získání ochrany zákona, nikoli o nadřazení se nad zákon.

Analýza

Co dříve znamenala „náboženská svoboda“

Na přelomu 16. a 17. století se anglický právník jménem [Thomas Helwys](#) stal součástí separatistického sboru v Lincolnshire (právě v tomto sboru má mnoho baptistů své kořeny). Byli to disidenti z anglikánské církve, založené králem Jindřichem VIII.

V tom, co je považováno za první písemnou výzvu k náboženské svobodě v angličtině, Helwys napsal:

„Pokud bude králův lid poslušnými a opravdovými poddanými, dodržující všechny humánní zákony vydané králem, náš Pán Král nemůže vyžadovat více: náboženství k Bohu je mezi Bohem a nimi samými; král se za to nezodpovídá a král nesmí být soudcem mezi Bohem a lidmi.“

Podle [William M. Pinsona Jr.](#) „[Král James I] nechal Helwyse uvrhnout do věznice Newgate, hrozného místa plného hlodavců, hmyzu, nemocí, špíny a tvrdých zločinců.“ Helwys, oddaný kazatel a mírumilovný občan, neudělal nic násilného ani nemorálního, aby si takový trest zasloužil. Zemřel ve vězení.

Za Atlantikem si o několik desetiletí později anglikánský duchovní, ze kterého se stal separatista Roger Williams, vyvinul vlastní náboženské přesvědčení, které ho přivedlo do sporu s puritány. V kolonii Massachusetts Bay byli lidé bičováni nebo uvězněni za neúčast na bohoslužbách nebo za jiné přestupky proti církvi. Nemohli volit, pokud nebyli členem správné církve. Jejich daně podporovaly tu správnou církev.

Pinson píše: „Postoj těch, kteří jsou u moci v Massachusetts, byl takový, že pokud lidé nesouhlasili s vládnoucími světci, mohli odejít. (Zní to povědomě?) Pokud se rozhodli zůstat, ale trvali na jiném způsobu uctívání a víry, „následky byly vážné. Například v kolonii byli oběšeni čtyři kvakeři.“

Roger Williams (nikoli Thomas Jefferson) byl první, kdo mluvil o „zdi oddělení“ mezi církví a státem, a napsal, že „vynucená uniformita náboženství v celém národě nebo občanském státě zaměňuje občanské a náboženské a popírá zásady křesťanství...“

Williamsovi hrozilo vyhnanství, a tak uprchl na dnešní Rhode Island, kde nejenže založil první baptistický sbor na americké půdě, ale i první kolonii, která všem lidem zaručovala úplnou náboženskou svobodu. Z první ruky věděl, co je to náboženské pronásledování.

Kdysi byla „náboženská svoboda“ výkřikem utlačované menšiny, když jim jejich vlastní vláda odepírala základní lidská práva kvůli jejich náboženskému přesvědčení.

Dnes se ve Spojených státech „náboženská svoboda“ stává výkřikem privilegovaných a mocných ohledně toho, co mohou oprávněně odepřít někomu jinému kvůli náboženskému přesvědčení. Byl to radikální posun a je to trapná parodie.

Náboženská svoboda bývala o získání ochrany zákona, nikoli o nadřazení se nad zákon.

Koncem 18. století baptistický kazatel John Leland napsal: „Nechte každého člověka mluvit svobodně beze strachu – dodržujte zásady, kterým věří – uctívá podle své vlastní víry, buď jednoho Boha, tři Bohy, žádného Boha, nebo dvacet Bohů; a ať ho při tom chrání vláda.“

Dokonce i [federální zákon o navrácení náboženské svobody \(RFRA\) z roku 1993](#), který je široce vnímán jako oprava nepopulárního rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci [Employment Division v. Smith](#), vznikl jako snaha chránit náboženské menšiny před nepřiměřenou marginalizací. Nemělo to umožnit křesťanským majitelům podniků odstranit z dosahu jejich chapadel cokoli nebo kohokoli,

kdo *urází* jejich náboženské cítění.

Bohužel, to je prostor, do kterého jsme vstoupili. V roce 2014, pod rouškou „náboženské svobody“ a vycházejíc z lékařsky pochybného tvrzení o abortifaktorech, [získala Hobby Lobby](#) právo mikromanažovat, jaké druhy antikoncepce mohou jejich zaměstnankyně získat s pojištěním sponzorovaným jejich zaměstnavatelem.

Nedávno jsme ve státech viděli nový řetězec takzvaných „náboženských svobod“. Přestože volení představitelé, jako je guvernér Mike Pence z Indiany, nečestně tvrdí, že jejich státní zákony RFRA nejsou o problémech LGBT, každý, kdo jim věnuje pozornost, ví, co se děje.

V posledních několika letech získala celostátní pozornost řada místních případů týkajících se křesťanských [pekařů](#), [fotografů](#) a [květinářů](#), kteří odmítali obsloužit gay páry.

Hle, krátce poté byly ve státních zákonodárných sborech zavedeny nové zákony o státní náboženské svobodě. „[Oprava](#)“ v Indianě nebyla dobře promyšlenou politikou, ale unáhlenou reakcí na intenzivní tlak, který zanechal obě strany nespokojené.

Navzdory tvrzením, že [návrh zákona](#) v Indianě se výrazně neliší od federálního RFRA, se liší v několika ohledech. Nejpozoruhodněji rozšířil otázku náboženské svobody mimo rámec občanů a jejich vlády.

Pro ty, kteří psali a bojovali za První dodatek, byl kontext náboženské svobody bojem za získání práva na bohoslužby na místě a způsobem, který si zvolíme, a za vládnutí našich církví, jaké si zvolíme, bez vládních zásahů.

Požadavek, abyste své podnikání řídili poctivě a v souladu s obchodními předpisy, neznamená ztrátu svobody nebo náboženské pronásledování.

Jak Helwys vyjádřil ve svém psaní, občané by měli dodržovat „všechny humánní zákony“ a žádat pouze, aby stát dovolil Bohu, aby byl soudcem jejich náboženství.

Rada J. Brenta Walkera se [zdá](#) být prozíravá: „Zkuste své LGBT sousedy bezpodmínečně milovat a pochopte, že poskytování zboží a služeb na trhu i jim je aktem křesťanské pohostinnosti, nikoli projevem souhlasu s jejich svatebními rozhodnutími.“

Člověk se také musí divit, proč nevidíme tytéž křesťanské majitele firem, kteří si pro bojkot vybírají jiné vnímané hříchy.

Ti z nás, kteří mohou uctívat, kdy a jak se rozhodneme, si musíme uvědomit, na jaké straně výsady jsme. Náboženské pronásledování je [i dnes velmi reálné](#). Nesnižujme a neurážejme zkušenost těch, kteří skutečně trpí. Američtí křesťané mají tendenci zaměňovat kritiku za pronásledování.

Ježíš řekl svým následovníkům: „Pokud vás někdo nutí jít jednu míli, jděte s ním dvě míle.“ (Mt 5:41).

Toto učení bylo předáno v kontextu Palestiny v prvním století pod římskou okupací, ve kterém to bylo běžné; tj. římský voják přinutil někoho, aby nesl jeho vybavení. Umím si představit, že takové činy způsobily, že se židovský lid cítil jako spoluvinník na římském útlaku, ale Ježíš jim řekl, aby šli s ním ještě něco navíc.

Můžeme my, kteří si užíváme mnohem lepší situaci a úžasnou náboženskou svobodu, najít v sobě stejnou laskavost? Nepečme jen jeden dort, ale hned dva.

COREY FIELDS

[Baptist News Global](#)

Corey Fields

Corey Fields

Corey Fields je starší kazatel [Calvary Baptist Church](#) v Newarku, Delaware. Jeho projekt *Doctor of Ministry* na *Central Baptist Theological Seminary* se soustředil na rozvoj kongregační vize pro misijní službu. Jeho práce zahrnovala úsilí o ekumenické spravedlnost a službu bezdomovcům a uprchlíkům. Působí ve správní radě *American Baptist Home Mission Societies*.

-tep-

Článek vyjadřuje výhradně názory autora.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)